

6. РЕЗЕРВИ ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

В.С. Зарубін

Національний університет харчових технологій

Максимізація прибутку є головною метою і вирішальною умовою успішної конкурентоспроможності підприємства, його життєздатності і закріплення на ринку.

Для того щоб постійно забезпечувати зростання прибутковості, необхідно шукати невикористані можливості її збільшення, тобто резерви зростання прибутку. Резерви виявляються на стадіях планування та безпосереднього виробництва і реалізації продукції. Визначення резервів збільшення прибутковості базується на науково обґрунтованій методиці розробки заходів щодо їх мобілізації [5].

Особливостями харчової промисловості є те, що не можна знижувати собівартість продукції за рахунок її якості, або значно підвищувати ціни. Необхідно дотримуватись певних норм і державних стандартів та брати до уваги вплив державного регулювання.

Резервами збільшення прибутковості для підприємств харчової промисловості можуть бути:

1) Фактори, що пов'язані з реалізацією продукції:

- підвищення ефективності діяльності підприємства по збуту продукції. Перш за все, необхідно більше уваги приділяти підвищенню швидкості руху оборотних коштів, скороченню усіх видів запасів, досягненню максимально швидкого просування готових виробів від виробника до споживача.

- здійснення ефективної цінової політики, диференційованої по відношенню до окремих категорій покупців;

- суворе дотримання укладених договорів на поставку продукції;

- удосконалення рекламної діяльності, підвищення ефективності окремих рекламних заходів [1];

- підвищення ціни реалізації за умови підвищення якості продукції [2];

2) Фактори, що пов'язані з використанням виробничого устаткування, сировини і матеріалів, та основних засобів:

- збільшення обсягу виробництва продукції, що випускається за рахунок більш повного використання виробничих потужностей підприємства;

- скорочення витрат на виробництво за рахунок підвищення рівня продуктивності праці, раціонального використання обладнання, сировини, матеріалів, палива, електроенергії;

- більш повне використання вторинних ресурсів та попутних продуктів [5];

- застосування найсучасніших механізованих і автоматизованих засобів для виробництва продукції;

- зниження собівартості продукції за рахунок впровадження інновацій;

- впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво, в результаті чого зростає продуктивність праці [4];

3) Фактори, пов'язані з використанням трудових ресурсів:

- проведення масштабної і ефективної політики у сфері підготовки персоналу, що являє собою особливу форму вкладення капіталу;

- здійснення заходів, спрямованих на поліпшення робочого клімату в колективі;

На основі аналізу керівництво підприємства повинно визначити, які з факторів можна використати: як за допомогою внутрішніх можливостей підвищити ефективність роботи, так і пристосувавшись до зовнішніх впливів використовувати їх для підвищення прибутковості.

Отже резерви підвищення прибутковості можуть бути реалізовані в наступних випадках:

- при збільшенні обсягів випуску та реалізації продукції;

- за рахунок зниження витрат на виробництво і реалізацію продукції;

- при впровадженні досягнень науково-технічного прогресу;

- за рахунок підвищення якості продукції, що реалізується.

Отже, для підвищення прибутковості підприємства харчової промисловості потрібно спиратися на комплексний техніко-економічний аналіз роботи підприємства для пошуку резервів: вивчення техніко-економічних показників роботи підприємства й організаційного рівня виробництва, використання виробничих потужностей і основних фондів,

сировини і матеріалів, робочої сили, господарських зв'язків, аналіз фінансового стану тощо.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Білошапка В.А. Резерви зростання результативності бізнесу в умовах економічного спаду / В.А. Білошапка. // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – №1(155). – С. 115.

2. Ілляшенко С.М. Стратегічне управління інноваційною діяльністю підприємства на засадах маркетингу інновацій / С.М. Ілляшенко // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – №12(114). – С. 137.

3. Пасічник В.Г. Організація виробництва: підручник / В.Г. Пасічник. – К.: ЦНЛ, 2005. – 248 с.

4. Крисанов Д.Ф. Трансформації в харчових галузях та їх інноваційно-технологічна модернізація / Д.Ф. Крисанов, К.О. Бужимська // Економіка АПК. – 2010. – №7. – С. 113-121.

5. Економіка підприємств: Навчальний посібник / Черевко Г.В., Горбонос Ф.В., Іваницька Г.Б., Павленчик Н.Ф. ; За заг. ред. Г.В. Черевко. – Львів: Апріорі, 2004. – 384 с.

Науковий керівник – Побережна М.П., к.е.н.